

Cílem práce je identifikovat německé občany, kteří bojovali ve válce v Jugoslávii, popsat jejich původ a zázemí, válečné aktivity a poválečné osudy, stejně jako naznačit jejich možné motivace pro zapojení se do bojů a způsoby, které si k tomu zvolili. Práce tak především vznáší otázku, jak německé válečné dobrovolníky nejlépe charakterizovat a zdá se, že rámec podskupiny převážně západních protijugoslávsky orientovaných bojovníků něčím specifičtí. Zastávám názor, že Nir Arielli, který je jedním z mála učenců zabývajících se rolí západních aktérů v jugoslávském konfliktu, předkládá zjednodušující pohled na problém, když příslušníky této skupiny označuje výhradně za „meaningseekers“, tj. jakési „hledáče významu“, a přehlíží tak množství politických vazeb a odkazů, které byly přítomné především mezi Němci. Ve své práci předkládám kritiku této představy tím, že poukazují na různé rozdíly a nuance, zejména na motivy vycházející z původu, ideologická východiska a perspektivy konfliktu. Kladu si přitom otázku, co konkrétně víme o Německu počátku devadesátých let 20. století, jakož i o politické situaci v Chorvatsku, a jak obojí mohlo usnadnit rozhodnutí německých válečných dobrovolníků zapojit se do boje zahraničím. Kromě toho se zaměřuji na jejich klasifikaci prostřednictvím teorie "nových válek" a fenoménu dobrovolnictví v zahraničních konfliktech. Docházím přitom k závěru, že neexistuje důvod, proč by tato skupina měla být považována za odlišnou ve vztahu k bývalým nebo současným skupinám zahraničních bojovníků.